

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžd/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011200430
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011200430.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Martin Abrahám, bytom Romanova 28, Bratislava, proti žalovanému: Prezídium Policajného zboru SR v Bratislave, Špeciálne dopravné oddelenie Odboru dopravnej polície, Diaľničné oddelenie Policajného zboru SR, Domkárska 7, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného - bloku evid. č. AB 0001163-PPZ zo dňa 09. marca 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2012, č. k. 2S 38/2011-71, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2013, č. k. 2S 38/2011-71 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia - bloku č. AB 0001163-PPZ z 09. marca 2011, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 250 € za skutok spáchaný zavineným konaním - prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti jazdy a porušenie § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, čím sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd bez bližšieho zdôvodnenia uviedol, že v danom prípade boli splnené zákonom stanovené podmienky pre možnosť preskúmať vec podľa piatej časti O.s.p. v správnom súdnictve. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že priestupok bol spoľahlivo zistený a zadokumentovaný. Stotožnil sa so zistením žalovaného, že žalobca sa dňa 09. marca 2011 dopustil priestupku tým, že prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť v obci, za čo mu bola uložená pokuta. Žalobca spáchanie skutku nepoprel a bol ochotný pokutu určenú na mieste policajtom zaplatiť. Keďže žalobca nemohol zaplatiť pokutu na mieste, vydal mu žalovaný blok na pokutu. Podpisom na prevzatý blok

žalobca potvrdil jeho prijatie a súhlas so závermi o spáchaní priestupku, s výškou pokuty, ako aj ochotu pokutu zaplatiť. Námietky, ktoré vzniesol žalobca v žalobe, mohol uplatniť na mieste prejednávania priestupku, najmä mohol odmietnuť zaplatenie pokuty a riešenie veci v blokovom konaní. Krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, lebo napadnuté rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd sa nezaoberal jeho námietkami, ktoré bolo rozhodujúce vo veci samej, čím mu odňal možnosť konať pre súdom, nevykonával navrhnuté dôkazy, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi trovy konania, alebo aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že námietky žalobcu považuje za irelevantné a nedôvodné a navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 až 3 O. s. p. sa podľa ustanovení druhej hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), možno za priestupok uložiť pokutu v blokovom konaní, ak je spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť. Proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať, nemožno ho obnoviť ani preskúmať mimo odvolacieho konania (§ 84 ods. 3 zákona o priestupkoch).

Podľa § 85 ods. 4 veta druhá zákona o priestupkoch sa na pokutových blokoch vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená.

Za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona o priestupkoch možno uložiť pokutu od 150 € do 800 € a zákaz činnosti do troch rokov.

Žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia, ktorým mu bola dňa 09. marca 2011 v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 250 €. Pokutový blok bol riadne vypísaný podľa predtlačky, zaevidovaný a obsahuje všetky údaje vyžadované § 85 ods. 4 zákona o priestupkoch a je žalobcom podpísaný.

V preskúmvanej veci považoval odvolací súd za potrebné vyriešiť v prvom rade otázku, či rozhodnutie o pokute, vydané v skrátenom, blokovanom konaní v zmysle § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch, môže byť predmetom preskúmvacieho súdneho konania.

Je nepochybné, že uloženie pokuty v blokovanom konaní je individuálnym správnym aktom, vydaným príslušným správnym orgánom, ktorým dochádza k zásahu do práv a povinností dotknutého priestupcu. Jednou z podmienok prípustnosti vydania rozhodnutia v blokovanom konaní podľa § 84 ods. 1 zákona o priestupkoch je skutočnosť, že priestupca je ochotný pokutu zaplatiť a ďalšou podmienkou, ktorá musí byť kumulatívne splnená je, že priestupok bol spoľahlivo zistený. V prípade, ak by priestupca nepovažoval priestupok za spoľahlivo zistený, prípadne by z iného dôvodu nebol ochotný pokutu zaplatiť, nasledovalo by riadne priestupkové konanie, ktorého súčasťou by bolo aj dokazovanie. Začatím takéhoto správneho priestupkového konania teda fakticky disponuje osoba, ktorá sa mala priestupku dopustiť. Priestupca teda buď považuje priestupok za spoľahlivo zistený, nechce sa ďalšiemu konaniu podrobiť a súhlasí so sankciou uloženou v blokovanom konaní alebo priestupok nemá za preukázaný, nesúhlasí so zaplatením pokuty a využije svoje právo na začatie správneho konania o priestupku. V predmetnej právnej veci však žalobca svoje právo nevyužil.

Zmyslom prieskumu správnych rozhodnutí v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany tam, kde osoby, ktoré tvrdia, že boli na svojich právach ukrátené rozhodnutím a postupom správneho orgánu, sa ochrany týchto svojich práv nedomohli v konaní pred správnym orgánom, hoci sa o to pokúsili využitím dostupných prostriedkov. V predmetnej veci však žalobca nepožadoval, aby s ním bolo vedené riadne konanie o priestupku, ktoré by bolo správnym konaním v prvom stupni a proti ktorému by boli prípustné opravné prostriedky v zmysle zákona, ale sa uspokojil s ukončením veci v blokovanom konaní, teda nevyužil opravné prostriedky v správnom konaní, ktoré zákon pripúšťa a preto sa žalobca teraz nemôže úspešne domáhať súdnej ochrany. Pri použití opačného výkladu prieskumu správnych rozhodnutí, vydaných v blokovanom konaní, by totiž súd namiesto činnosti prieskumnej vykonával sám činnosť, ktorú by inak mal uskutočňovať správny orgán, ak by priestupca takéto konanie svojim nesúhlasom s uložením pokuty v blokovanom konaní vyvolal.

Nebolo preto rozhodujúce, že proti uloženiu pokuty v blokovanom konaní nie sú prípustné opravné prostriedky podľa § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch; rozhodujúcou bola skutočnosť, že žalobca nevyužil opravné prostriedky v konaní o priestupku, ktoré mohol vyvolať. Nebolo možné preto konštatovať, že žalobca vyčerpal všetky právnymi predpismi prípustné opravné prostriedky v správnom konaní a preto sa žalobca nemôže teraz domáhať súdneho prieskumu ním napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v prípade ak páchatel nesúhlasí so zaplatením pokuty v blokovanom konaní, blokované konanie sa na mieste ukončí správou o výsledku objasňovania priestupku. Po takom skončení blokovaného konania sa vec následne prejedná v rámci priestupkového konania buď vydaním rozkazu o uložení sankcie za priestupok (§ 87 ods.1 zákona o priestupkoch), alebo po vykonanom dokazovaní vydaním rozhodnutia, ktoré možno v správnom konaní ešte napadnúť odvolaním.

Keďže v blokovanom konaní sa neuskutočňuje objasňovanie priestupku, celý skutok priestupku i jeho právna kvalifikácia je zaznamenaná iba vo vedomí správneho orgánu uskutočňujúceho blokované konanie, ktorý základné údaje zo skutku a jeho právnej kvalifikácie vyznačí na bloku o uložení pokuty. Práve z dôvodu neobjasňovania priestupku nie je v zmysle § 84 ods. 3 zákona o priestupkoch možné sa proti blokovanému konaniu odvolať, obnoviť ho, ani preskúmať ho mimo odvolacieho konania. Keďže priestupok ostáva zaznamenaný iba vo vedomí orgánu, ktorý blokované konanie uskutočňuje, môže blokované konanie uskutočniť iba tento orgán a to iba s ohľadom na miestnu a časovú súvislosť skutku.

Podľa § 247 ods. 2 O. s. p. je pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní predpokladom postupu podľa druhej hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych

opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v zmysle citovaného ustanovenia hovoriť o vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ak žaloba smeruje proti rozhodnutiu vydanému v blokovanom konaní podľa § 84 a nasl. zákona o priestupkoch v dôsledku súhlasu účastníka a jeho vedomého rozhodnutia, že priestupok nebude prejednávaný v následnom konaní pred správnym orgánom, ktorého predmetom by bolo skutkové i právne posúdenie jeho konania, preto, ak takýto predpoklad pre postup súdu chýba, je potrebné konanie zastaviť v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 O. s. p.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Podľa § 250ja ods. 3 O. s. p., ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až § 221 tohto zákona.

Na základe vyššie uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v predmetnej veci boli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu, č. k. 2S 38/2011-71 z 30. mája 2013, zrušiť a konanie s poukazom na § 250d ods. 3 O. s. p. zastaviť (§ 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p., v spojení s § 221 ods. 1 písm. a) a ods. 2 O. s. p.).

Námietkami, uvedenými žalobcom v podanom odvolaní, ktoré sa týkali blokovaného konania, sa vzhľadom k vyššie uvedenému záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, vydaného v blokovanom konaní, odvolací súd nezaoberal.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. a v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, keďže konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok